YoungstarsWiki.org

SUBMITTED BY
Irmgard

ON
01.07.2015

★ ★ ★ ★ ★
Keine Stimmen

Angajamente – Nu predica niciodată valorile

În rubrica sportivă de astăzi: este posibilă transmiterea unor valori nobile sau trebuie să-i lăsăm pe tineri în voia sorții? O analiză critică realizată împreună cu Ludwig Hasler, conferențiar universitar de filosofie și teorie a mass-media și jurnalist.

Nu predicați niciodată despre valori

Ce asocieri vă trezește termenul „angajamente”? Ludwig Hasler: Unele contradictorii. Pe de o parte, sportul are nevoie de astfel de acorduri normative dacă dorește să-și păstreze vechiul rol idealist de „lume alternativă”: adică sănătate, fair-play, echitate în performanță, în locul duelului „darwinist”. Pe de altă parte, sportul real se îndepărtează de acest ideal idilic – undeva între erotismul mișcării și plăcerea primitivă de a fi cel mai puternic, între măiestria fizică și brutalitatea competiției...

Cu atât mai exigentă devine munca la formarea atitudinilor fundamentale. Cum pot fi entuziasmați copiii și tinerii în acest sens? Copiii și tinerii se entuziasmează pentru multe lucruri, de îndată ce își dau seama că este în interesul lor. Așadar, aceste atitudini și valori trebuie să le aducă un beneficiu – cel puțin un sentiment plăcut. Cel mai ușor este să transmiți acest lucru în sporturile de echipă: corectitudine, fără faulturi grave, unul pentru toți – asta sporește spiritul de echipă. La rândul său, acesta ridică stima de sine a fiecăruia („sunt indispensabil, sunt recunoscut”). Iar odată cu stima de sine crește și succesul sportiv. Cu siguranță, este o sarcină dificilă să stârnești acest interes. Cel mai probabil se reușește atunci când valorile sunt transmise în mod plauzibil ca un câștig în viață și un stimulent pentru succes. Pentru numele lui Dumnezeu, să nu predicați niciodată valorile în locul succesului!

Atâta timp cât sportul nu trebuie să devină un circ, el se bazează pe valori.

De ce sunt necesare valori comune în sport? Atâta timp cât sportul nu vrea să devină un circ, el se bazează pe astfel de valori. Dacă sprinterii se umplu de anabolizante, ei distrug – pe lângă propria sănătate – și sportul însuși. Comparabilitatea performanțelor este esența sportului modern. Dacă nu mai câștigă cel mai bun, ci cel care are cea mai bună companie farmaceutică, atunci se prăbușește întreaga bază a sportului. Este vorba despre sport, nu despre a fi cuminte sau drăguț. Nici nu trebuie să vorbim prea mult despre „etică”. Este suficientă înțelegerea „egoismului reciproc”: dacă practic sport, trebuie să doresc valori precum renunțarea la droguri, corectitudinea și respectarea regulilor, în spiritul egalității de șanse.

Angajamentele ar trebui stabilite de toți împreună. Ce valoare au pentru dumneavoastră acordurile elaborate de un grup restrâns, interesat, pentru întreaga echipă? Ceea ce contează este modul în care este alcătuit grupul. Dacă vin propuneri bine intenționate din partea unui

grup de oameni cuminți sau mai slabi, ceilalți nu fac decât să râdă batjocoritor. Atunci este clar că angajamentul are scopul de a-i proteja pe cei mai slabi. Asta nu funcționează niciodată în condiții reale.

În fosta mea activitate de redactor-șef, îmi alegeam întotdeauna câțiva „lideri", plus unul sau doi „rebeli notorii". Am însăși acest grup să elaboreze un statut redacțional – o înțelegere fără caracter juridic strict, adică un fel de angajament. De cele mai multe ori, propunerile erau aprobate fără probleme. Deci, este esențial să-i implicăm de la început pe așa-numiții „perturbatori".

Ce sfaturi le-ați da antrenorilor voluntari pentru a se adapta la provocarea acordurilor comune? Astăzi se exagerează ușor cu acest aspect al comunității și al democrației de bază. Faptul că angajamentele nu sunt impuse din exterior rămâne esențial. Cu toate acestea, tinerii își doresc un „șef". Un prieten mi-a povestit cum, în calitate de profesor la un liceu de nivel mediu, a preluat o clasă care îi forțase anterior pe doi profesori să renunțe. În prima zi de școală, le-a dat clasei următoarea instrucțiune scrisă: „Luați cu voi bicicleta, pantofii de alergare și costumul de baie. Vom face un triatlon." Când a venit momentul, i-a salutat pe fiecare în parte, le-a prezentat pe scurt programul zilei și a plecat în față cu bicicleta. Băieții obraznici l-au urmat – la fel și în toate zilele următoare la școală. Își găsiseră șeful.

Exemplul urmărește să ilustreze următorul lucru: dintr-o adunătură fără conducere nu se nasc niciodată angajamente durabile. Mai întâi, adunătura trebuie să se transforme într-un grup de interese – adică să fie condusă –, abia atunci tinerii pot deveni autonomi și pot dezvolta inițiative în folosul grupului.

Există o „cale de învățare" pentru elaborarea în comun a atitudinilor și valorilor? „Calea de învățare" funcționează cel mai bine prin experiențe negative. Există o frază frumoasă din perioada antiautoritară a anului 1968: la grădiniță, micuții o întâmpinau dimineața pe educatoare cu întrebarea disperată: „Domnișoară, trebuie să ne jucăm din nou azi ce vrem noi?" Umorul întrebării arată clar: a trebui să alegi și să decizi mereu singur este o povară, o tortură, o suprasolicitare. Un grup trebuie să fi trăit această suprasolicitare în haosul valorilor și atitudinilor – abia atunci va aprecia binecuvântarea angajamentului.

Angajamentele pot completa regulile, regulamentele școlare, contractele de învățare etc., dar nu le pot înlocui. Cum vedeți această funcție complementară? Ambele sunt reguli. Unele vin „de sus" – de la conducerea școlii sau de la angajatori –, iar angajamentele vin „de jos". Prin ele, tinerii experimentează pentru prima dată sentimentul de a-și stabili singuri reguli. Ei o percep ca pe un stimul, acela de a inventa ei înșiși un comportament colectiv. În același timp, o resimt și ca pe o povară, aceea de a fi responsabili pentru viața de grup.

Din punct de vedere funcțional, îmi imaginez complementaritatea dintre regulamente și angajamente ca pe „identitatea corporativă" din întreprinderi. Toți joacă fotbal după regulile dictate de FIFA. Tinerii de la FC Herisau, însă, au convenit să nu-și lovească niciodată intenționat adversarul cu un tacle la tibie. Și nu ca pe o etică nobilă a renunțării, ci ca pe un angajament care le definește identitatea: „Nu avem nevoie să-i tăiem pe alții de-a binelea, câștigăm și așa. Suntem ceva special!"

Pentru ca acordurile să aibă un efect durabil, ele trebuie să fie încheiate în mod voluntar. Dar ce este de făcut atunci când angajamentele nu sunt respectate? Pentru astfel de cazuri sunt necesare ritualuri. Grupul – nu antrenorul – trebuie să-i clarifice celui care a greșit că, prin comportamentul său, s-a exclus singur din colectiv. În funcție de gravitatea abaterii, grupul trebuie să decidă asupra unei sancțiuni (suspendare, muncă în folosul comunității ca măsură reparatorie). Desigur, acest lucru funcționează doar dacă astfel de sancțiuni și măsurile disciplinare sunt stabilite în prealabil, dacă au fost aprobate de comun acord odată cu angajamentul.

Să nu predici niciodată despre valori

Referințe:
Conținut: Tineret+Sport, ediția mobilă 1, decembrie 2004, COMMITMENTS

Autor: Raqlph Hunziker

Drepturi de autor: www.mobile-sport.ch

Imagine: www.juropa.net

Weitere Informationen

Categorii
Conducere și pedagogie

Etichete
Sport
Valori
Grupul de tineret
Filozofie
Pedagogie

Vârsta
13–16 ani
începând cu vârsta de 16 ani

Număr de participanți
Nu sunt disponibile date.

Biblia
Această informație lipsește.

Durată
Nu sunt disponibile date.

Teren / împrejurimi
Oraș

Material
Aproape fără efort

Descărcare fișier
Fișier disponibil pentru descărcare

KI Generierter Inhalt
Conținut
Categorii
Etichete
Vârsta
Număr de participanți
Biblia
Durată
Teren / împrejurimi
Material

© YoungstarsWiki | https://youngstarswiki.org/ro/wiki/art/angajamente-nu-predica-niciodata-valorile